

BUCURIA-N MULȚUMIRE

Mă rog și azi, ca-n orice zi, lui Dumnezeu,
Ca mulțumirea-n suflet tot mereu să-mi crească;
Albă ca și crinul înflorit, scăldat în raze de soare
Și ca o curată lacrimă divină-n lumina îngerească,
Mereu lui Dumnezeu cu bucuria cea mai mare,
Mă rog ca fericirea-n suflet să-mi rodească!

Fac rugăciuni de mulțumiri și azi lui Dumnezeu,
Pentru ca în viața vieții mele să fie doar rod curat,
Ca și Dar primit pe cale de Lumină de la Împărat,
Ca să am în vasul meu de lut mereu încredințarea
Că mulțumirea-mi umple cu voie bună viața și cărarea!

Mă rog ca dragostea-mi din suflet să dea roadele cerești,
Aici, în locurile unde sunt, acum, în forme pământești.
Mă rog lui Dumnezeu să-mi umple viața cu Duh Sfânt,
Ca să am bucuria mulțumirii-n pribegia-mi pe acest pământ
Și să port în suflet surâsul din razele de soare cu lumini,
În viața mea de călător, în casa mea de lut, printre străini.

Ca un pui de porumbel în coaja de ou, mă rog lui Dumnezeu,
Ca să fiu gata de plecare, când Ziua hărăzită va sosi în zare.
Mă rog ca mirabila sămânță să aducă roade-n sufletul meu
Și-n credința sfântă bine ancorate, ca să le am la decolare,
Din lumea de tină-n cea de lumină-n Raiu-n a mea așteptare!

Pân-atunci, încă în cortul de lut, scăldat în fericire și bucurie,
Mă rog lui Dumnezeu să-mi dea cântecul Său în proză și-n poezie!
Mă rog mereu lui Dumnezeu, în versurile de foc din sufletul meu
Ș-i mulțumesc pentru Bucuria mântuirii, mereu, lui Dumnezeu.

Prof. Dumitru Buhai

Mulțumirea apare ca răspuns la Harul lui Dumnezeu, manifestat în Domnul Iisus, care este în centrul istoriei și Ființa cea mai extraordinară care a trăit pe acest pământ. Orice om sincer și cinstit este fascinat de măreția Lui sfântă și de viața Lui, dedicată unui singur scop: Salvarea omului și readucerea lui în starea de la început, când Dumnezeu l-a creat perfect și l-a așezat într-un loc deosebit, lângă inima Lui.

Păcatul l-a despărțit pe om de Creatorul său, însă dragostea Tatălui pentru creația Sa a fost și este atât de mare, că a îngăduit ca Fiul Său să vină în lumea omului, pentru a-l căuta pe acesta și a-l aduce din nou Acasă, la Tatăl, care așteaptă reîntoarcerea fiului pierdut.

Când am început să înțeleg misterul acestei iubiri divine, am fost străpuns de o forță necunoscută mie până atunci, care m-a împins să cercetez și să meditez mai

mult asupra Scrisorii lui Dumnezeu către creația Sa și să-mi impun disciplina minții, ca să nu rătăcesc pe drumul vieții, în labirinturi necunoscute, ci să urmez pe o Cale pe care am descoperit-o și care mi-a dat un scop și o țintă în zilele ce le mai am, ca dar, în perioada de chirie de timp, lăsat de Tatăl meu din Cer, ca să mai trăiesc, în cortul de pământ, croit pentru mine de Creatorul și să-I mulțumesc mereu, când merg, când lucrez, când mă opresc și mă odihnesc, când sunt plin de fericire și de bucurie, ori când viața îmi este zdruncinată de vreun obstacol ce-mi apare pe cărarea vieții.

Și-I mulțumesc lui Dumnezeu!

Mulțumirea către Dumnezeu trebuie să fie răspunsul omului la dragostea fără margini a Tatălui care a iubit „atât de mult lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Dumnezeu, în adevăr, nu a trimis pe Fiul Său în lume, ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.”

Mulțumind lui Dumnezeu, credinciosul își exprimă sentimentul de venerație și bucurie în fața măreției și gloriei divine. Și acest act de mulțumire trebuie să fie o realitate permanentă în viața fiecărui mântuit din păcat și readus pe Calea către Cer. Tatăl Ceresc merită mulțumirea noastră permanentă. „Prin El (Iisus Mântuitorul), să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor noastre, care mărturisesc Numele Lui!”

Fii fericit că mai trăiești și poți lui Dumnezeu să-I mulțumești!

Afară-i de-acum răcoare,
Dar pe cer mai este soare,
Iar în jur totu-i frumos,
De privești de sus în jos.

Viața noastră-i trecătoare,
De e scurtă sau e mare,
De-i căldură sau e ger,
De- nmaterie sau mister.

Să fii în viață-i minunat,
Când simți sângele mirat,
Cum se mai plimbă prin tine,
Prin artere și prin vine!

Bucură-te când e soare
Și când frigul este mare!
Chiar de ai o zi muncind din greu,
Mulțumește-I lui Dumnezeu!

De-i albastru, ca și marea, cerul
Și păduri încă-nverzite, când revine gerul
Sau de-i cald și soare, totul fiind bine,
Când florile din jur încă privesc spre tine,

**De ești tânăr sau bătrân,
De ești american sau român,
Bucură-te că mai trăiești
Și lui Dumnezeu să-I mulțumești!**

[E-mail: ProfBuhaiD@aol.com](mailto:ProfBuhaiD@aol.com)